

Tholstrup: Til det ærede medlem hr. Aage Fogh vil jeg blot sige, at han glemte de overvæltede skatter. Og det er i og for sig nok, for alle skatter i almindelighed overvæltedes på varepriserne, og det er det, der får pristallet til at stige.

Hvad angår fedtprisen, står der i „Børsen“ fra i går, at noteringen på Chicago børsen var for oktober 18,67 dollars og for november 17,92, det vil altså sige godt 90 kr. for 100 pounds eller 45 kg. Det er 2 kr. kiloet, altså for rent fedt uden krydderstoffer af nogen art. Dertil kommer fragten, som vel ligger på 5—6 øre pr. kg. Men er det ikke farligt, at vi her regner med en gennemsnitspris på fedt? Det er måske i det hele taget galt, at vi regner med gennemsnitspriser. Burde ikke de priser være gældende, som repræsenterer de laveste eksportpriser, idet jeg går ud fra, at vi eksporterer så meget som muligt til de steder, der betaler den højeste pris, bortset fra disse tossede tosidede handelsaftaler som den, vi f. eks. har med Finland, hvor vi får 8 kr. for et pund smør mod, at vi betaler, jeg ved ikke hvor mange procent mere for træ? Men hvis vi skal tage reelle handler, må det være den pris, vi får for vore landbrugsprodukter paa de markeder, som vi er nødt til at sælge til, fordi vi ikke kan sælge nok til dem, der betaler højest, som bliver hjemmemarkedets pris, når den skal fastsættes ved lov. Er priserne frie, er det en anden sag. Således som det er nu, vil man, når det drejer sig om fedt, udmærket kunne holde fedtet tilbage fra de markeder, hvor man kun får en lav pris, for derved at få en høj gennemsnitspris og på den måde få et højt tilskud. Det ser meget mærkeligt ud, at vi i år kan få fedt, hvor slagtingerne er nede på det mindste, de nogensinde har været, medens vi i fjor, da slagtingerne var betydeligt større, intet fedt kunne få. Det er fordi man dengang kunne få 6 kr. for det; men f. eks. Italien, som i fjor betalte 6 kr. for det, vil i år ikke købe, fordi man gennem Marshallhjælpen kan få fedt fra Amerika. Altså, når der kun er en lille produktion, kan man ved at undlade at sælge til de markeder, der giver lav pris, få en højere gennemsnitspris, som man så lader de danske forbrugere betale ved statskassens hjælp. Det eneste rigtige er, at vi får ærlige priser. Hvis så fedtprisen kommer for højt op i forhold til smørret og margarinen, vil forbruget gå ned og det hele regulere sig selv, og så vil man på hjemmemarkedet kunne få den pris, som vi er nødt til at sælge til til det sted, hvor man ikke kan få den højeste pris.

Landbrugministeren (Bording): Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var forbavset over, at vi foreslår at give tilskud til at holde fedtpriserne nede, medens vi, når talen er om margarinen, tillader, at prisen går op. Ja, det hænger for det første sammen med, at den forhøjelse af fedtprisen, der kan blive tale om, jo er en meget betydelig forhøjelse, 2—3 kr. pr. kg, hvorimod det for margarinen vedkommende kun er nogle få ører, og derfor synes jeg, det er naturligt, at vi værner forbrugerne mod de meget høje priser på fedt, men tillader — for ikke at overdrive — den lille forhøjelse på margarine. Der er jo nok nogle her, som vil mene, at vi burde standse med denne tilskudsordning, og den opfattelse har vi også med hensyn til margarinen. Margarineprisen måtte jo sættes op — ellers skulle vi give tilskud, og det fandt vi ikke var nødvendigt. Forøvrigt er det jo sådan — og derfor synes jeg, det er mærkeligt, at man fra landbrugets side kritiserer dette —, at margarinen i sig selv er meget, meget billigere end fedt og smør, og det er derfor en fordel for landbruget, når man i stedet for at lade priserne gå op på fedt og smør giver statstilskud i konkurrence med margarinen.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller talte om, hvad konsekvenserne ville blive i relation til dette forslag, hvis vi sætter rationerne i vejret. Ja, konsekvensen bliver den samme, som den ville være blevet, hvis man under den nugældende ordning havde sat rationerne op, under den ordning, som den tidligere regering har lavet; det er ikke noget, som er kommet ind nu. Både ifjor og nu ville konsekvensen være blevet den samme, og det må vi tage stilling til den dag, vi kan sætte rationerne op.

Når jeg havde ondt ved at få fat på, hvad det var det ærede medlem mente, var det fordi jeg grundede over, hvad betydning det har for denne sags løsning at tale om tjenestemændenes krav om højere lønninger.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen nævnte, at i den periode, hvor der var for lidt kød og flæsk, blev der eksporteret hestekød. Det ærede medlem ved formodentlig, at hestekødet falder udenfor rationeringen; det er der fri handel med, og det kan der købes så meget af, som der kommer frem. Det falder som sagt ikke ind under rationeringsordningen, ganske som tilfældet er med kyllinger, høns, vildt og den slags. Derfor er der ikke tale om, at man kunne forhindre eksporten med den lov, vi har —